

Luka eta itxaropenaren argia

Baso magiko batez inguratutako herrixka txiki batean, Luka izeneko 6 urteko mutil bat bizi zen. Luka oso jakin-min handiko eta abenturazalea zen, baina arazo txiki bat zuen: ia denaren beldur zen! Iluntasunaren eta zarata ozenen beldur zen eta, batez ere, basoaren erdian zegoen Sekretuen Soilgunea misteriotsuaren beldur zen!

Egun batean, basoaren ondoan jolasean ari zela, Lukak zarata arraro bat entzun zuen basoaren barrutik zetorrela. Zarata hain misteriotsua zen, ezen bere jakin-mina piztu baitzuen. Beldur izan arren, Lukak basora joatea erabaki zuen zarata misteriotsu hori nondik zetorren jakiteko.

Zuhaitzen artean bidea egiten ari zela, Lukak arnasarik gabe utzi zuen zerbait ikusi zuen: dragoi gorri erraldoi bat! Lukaren bihotza taupaka ari zen eta ihes egitear zegoen, baina amonaren hitzak gogoratu zituen: “Ez duzu ezezagunaren beldur izan behar, Luka. Batzuetan gauza sinestezinenak leku ustekabekoenetan gertatzen dira”.

Dragoiak, Draco izenekoak, irribarre atsegina egin zion Lukari eta azaldu zion Itxaropenaren Argia izeneko landare magiko baten bila zebilela, Sekretuen Soilgunean bakarrik hazten zena. “Baina laguntza

behar dut aurkitzeko”, esan zuen Dracok leunki.

Lukak gogor irentsi zuen eta bere beldurrei aurre egiteko garaia zela erabaki zuen. Ausardiaz, dragoiari Itxaropenaren Argia aurkitzen laguntzeko eskaini zion.

Elkarrekin, Luka eta Draco basoan sakonago sartu ziren. Ibiltzen ziren bitartean, Lukak beldurra sentitu zuen, baina ausarta izan behar zuela gogoratu zuen. Laster iritsi ziren Sekretuen Soilgune misteriotsura, eta han Itxaropenaren Argia loreen artean distira egiten aurkitu zuten.

Landar magikoa hartzear zeudenean, zuhaitzen artean xuxurla bat entzun zuten. Nutsy izeneko urtxintxa bat zen, urrunetik begira zegoena. “Ai, zein zoragarria!” oihu egin zuen Nutsyk. “Landare honek nire amonari lagun diezaioke, oso gaixorik baitago”.

Lukak eta Dracok une hartan bazekiten Itxaropenaren Argia basoko beste izakiekin partekatu behar zutela. Kontu handiz, petalo batzuk hartu eta Nutsyri eman zizkioten amonari eramateko.

Nutsyri lagundu ondoren, Lukak konturatu zen ez zuela gehiago beldurrik. Bere beldurrik handienari aurre egin ondoren, garaile atera zen. Ikasi zuen ausardiak ez duela esan nahi beldurrik ez izatea, baizik eta beldurrak sentitu arren aurre egitea.

Herensugeak, Lukaren ausardiagatik eskertuta, basoan beldurrik gabe lagunduko ziola hitzeman zion. Egun hartatik aurrera, Luka beldurrik gabe bizi izan zen, basoa arakatuz eta herriko beste haurrekin lagunak eginez, guztiek miresten baitzuten bere ausardia eta determinazioa.

Eta horrela ikasi zuen Luka txikiak beldurra gainditzen eta herriko ausartena bihurtu zen, ausardia dosi txiki bati eta herensuge atsegin

baten adeitasunari esker.